

У директном укључењу из Брисела, председник Србије Александар Вучић је поред свих битних државничких тема којима се тамо бави, стигао да се осврне и на писање листа Данас упоредивши га са „најцрњом фашистичком пропагандом“.

Гледаоци Пинка, преко ког се председник обратио грађанима Србије, могли су да чују да наш лист води „најцрњу пропаганду“ само зато што смо извештавали о томе да је његов брат Андреј Вучић био у месним заједницама у Новом Саду, у којима су одржавани избори.

Председник нас није демантовао, нити је могао то да учини, јер ништа нисмо измислили. Његова изјава, сматрају саговорници Данаса, класичан је пример притиска и застрашивања медија.

„Ево шта су мом брату замерили, што се пред изборе у трећем реду, потпуно скромно,

сликао са члановима СНС. Човек је крив што је као члан Главног одбора странке отишао и разговарао са активистима. Он може да каже ја сам ту, подржавам свога брата и то је то. Зашто то наглашавам на овакав начин? Шта треба, да му буде забрањено кретање, да му кажу не смеш да будеш у Новом Саду, у Београду. То је суштина свега“, рекао је Вучић, уживо из Брисела, показујући јучерашњу насловну страну нашег листа.

Председник НУНС-а Жељко Бодрожић сматра да је ово притисак на Данас, али „и најгора могућа увреда и клевета“.

– То је Шешељева школа блаћења и денунцијације коју је Вучић завршио са одличном оценом и чије „учење“ и даље практикује на унутрашњем плану. Таква изјава је недостојна функције коју обавља и она показује да је он председник само својим гласачима, а према осталима се опходи као окупатор – оцењује Бодрожић за Данас.

Сличног мишљења је и потпредседник УНС-а Слободан Ћирић који каже да о томе који медиј и како „врши пропаганду“ и ко је „најстрашнији“ у томе „још би се дало дискутовати, нарочито ако се осврнемо на времена деведесетих...“

– Постављање правих питања и истраживање појава које су од интереса за јавност није пропаганда, већ професионално обављање новинарског посла и мислим да лист Данас свој новинарски посао добро обавља, свиђало се то некоме или не. То не значи да у послу нису могуће грешке и у таквим случајевима свако ко се сматра повређеним може да се обрати Савету за штампу или редовном суду, јер медији морају сносити одговорност за све што објаве – указује наш саговорник.

За новинара Вукашина Обрадовића изјава Александра Вучића не представља велико изненађење.

– Чини ми се, заправо, да се ради о континуитету, често бруталних притисака, на све оне медије који се усуде да критички проговоре о члановима породице Вучић, пре свега председниковом брату Андреју и сину Данилу. Вучић се понаша као да је Србија апсолутистичка монархија у којој је Породица заштићена било каквог увида јавности у оно што ради и чиме се бави. Андреј и Данило Вучић, у том смислу, представљају табу тему за већину медија и, није никаква тајна да чак и многи слободни медији зазиру од

помињања брата и сина Александра Вучића јер, готово по правилу, следи одмазда у виду јавне прозивке или много озбиљнијих атака на редакције које се одваже да се баве, пре свега, овом двојцом чланова Породице – истиче Обрадовић за Данас.

Према његовим речима, породица председника Србије не сме да буде изузета од пажње јавности кад год то не прелази границу приватности.

– А то у већини случајева, као и у овом последњем, са учешћем Андреја Вучића у кампањи за месне заједнице у Новом Саду, није био случај јер се радило о јавном, односно партијском ангажману, закључује Обрадовић.

Скроза: Председник пред избором

– Ако вас шеф државе пореди с „најцрњом фашистичком пропагандом“, то не може бити ништа друго него притисак и застрашивање. А иначе, то стално кмечање да медији нападају чланове његове породице, већ почиње да иритира. Они који су око њега, а знају нешто о медијима, могли би да му објасне да је начин живота његове породице тема од јавног интереса, да је посао медија да то истражују и да, ако неће да му породица буде под рефлекторима, има два избора: да их склони из политике, да погледа с ким се друже, или да промени посао – истиче за Данас новинарка Тамара Скроза.

(Данас)